

საქმე 28/1367-11

გ ა ნ ჩ ი ნ ე ბ ა
საქართველოს სახელით
სასამართლო შეტყობინების საჯაროდ
გავრცელების შესახებ

06 ივნისი, 2011წ.

თბილისი

თბილისის სააპელაციო სასამართლოს
სამოქალაქო საქმეთა პალატა
შემდეგი შემადგენლობით:
ქეთევან კუჭავა (თავმჯდომარე)
მოსამართლეები:
თამარ ზამბახიძე
თინათინ ეცაღაშვილი

საქმის განხილვის ფორმა – ზეპირი მოსმენის გარეშე.

განმცხადებელი – შპს „ბიზნეს ცენტრი აღმაშენებელზე“.

მოწინააღმდეგე მხარე – შპს „ჯი ემ გრუფი“

განმცხადებლის მოთხოვნა – საარბიტრაჟო გადაწყვეტილების ცნობა და აღსრულება.

საარბიტრაჟო გადაწყვეტილება, რომლის ცნობასა და აღსრულებას ითხოვს განმცხადებელი – შპს „დავების განმხილველი ცენტრის“ 2011 წლის 15 მარტის №309 გადაწყვეტილება.

სასამართლომ გამოარკვია:

10.04.2011წ. შპს „ბიზნეს ცენტრი აღმაშენებელზე“-ს წარმომადგენელმა თამარ ნოდიამ განცხადებით მომართა თბილისის სააპელაციო სასამართლოს სამოქალაქო საქმეთა პალატას, რომლითაც მოითხოვა ზემოაღნიშნული საარბიტრაჟო გადაწყვეტილების ცნობა და აღსრულება.

თბილისის სააპელაციო სასამართლოს 2011 წლის 23 მაისის განჩინებით შპს „ბიზნეს ცენტრი აღმაშენებელზე“-ს განცხადება დაკმაყოფილდა. განჩინება მოწინააღმდეგე მხარეს გაეგზავნა და არ ჩაბარდა სასამართლოსთვის ცნობილ მისამართზე, თბილისი, სანდრო ეულის ქ. №5ა.

სასამართლოს მიაჩნია, რომ მართლმსაჯულების შეუფერხებლად განხორციელების მიზნით და სასამართლოს უფლებამოსილების ფარგლებში, სასამართლოს განჩინების მხარისათვის ჩაბარება მოცემულ შემთხვევაში მიზანშეწონილი და შესაძლებელია საჯარო პუბლიკაციის მეშვეობით, შემდეგ გარემოებათა გამო:

საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 372-ე მუხლის, თანახმად, საქმის განხილვა სააპელაციო სასამართლოში წარმოებს იმ წესების დაცვით, რაც დადგენილია პირველი ინსტანციით საქმეთა განხილვისათვის. ამავე კოდექსის 71-ე მუხლის პირველი ნაწილის თანახმად, სასამართლო უწყება ადრესატს ბარდება მხარის მიერ მითითებული ძირითადი მისამართის (ფაქტობრივი ადგილსამყოფელის), ალტერნატიული მისამართის სამუშაო ადგილის ან სასამართლოსათვის ცნობილი სხვა მისამართის მიხედვით. იმავე მუხლის მე-3 ნაწილის თანახმად თუ მოსარჩელის მიერ მითითებული მოპასუხის მისამართი სწორია და მას უწყება ვერ ჩაჰბარდა ამ კოდექსის 73-ე მუხლის 1^ლ ნაწილით გათვალისწინებულ მოთხოვნათა დაცვით, სასამართლო ხელმძღვანელობს ამ კოდექსის 78-ე მუხლის დებულებებით.

საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 78-ე მუხლის პირველი ნაწილის თანახმად თუ მხარის ადგილსამყოფელი უცნობია ან მისთვის სასამართლო უწყების ჩაბარება სხვაგვარად ვერ ხერხდება, სასამართლო უფლებამოსილია გამოიტანოს განჩინება სასამართლო შეტყობინების საჯაროდ გავრცელების შესახებ. სასამართლო შეტყობინება საჯაროდ ვრცელდება შესაბამისი სასამართლოს შენობაში თვალსაჩინო ადგილზე ან ვებგვერდზე განთავსებით ან დაინტერესებული მხარის მოთხოვნის შემთხვევაში – მისივე ხარჯებით იმ გაზეთში, რომელიც მასობრივადაა გავრცელებული მხარის საცხოვრებელი ადგილის შესაბამის ადმინისტრაციულ-ტერიტორიულ ერთეულში, ან ინფორმაციის სხვა საშუალებებში გამოქვეყნებით. ამავე მუხლის მეორე ნაწილის თანახმად, სასამართლო უწყება მხარისათვის ჩაბარებულად ითვლება სასამართლო შეტყობინების შესაბამისი სასამართლოს შენობაში თვალსაჩინო ადგილზე ან ვებგვერდზე განთავსებიდან ან გაზეთში ან ინფორმაციის სხვა საშუალებებში გამოქვეყნებიდან მე-7 დღეს.

აღნიშნულიდან გამომდინარე, სააპელაციო პალატა თვლის, რომ ვინაიდან განმცხადებლის მოწინააღმდეგე მხარის შპს „ჯი ემ გრუფი“-ს ადგილსამყოფელი

სასამართლოსათვის ცნობილი არ არის, მას საჯარო შეტყობინებით უნდა ეცნობოს 2011 წლის 23 მაისის განჩინების შესახებ.

სააპელაციო პალატამ იხელმძღვანელა საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 78-ე, 284-ე და 414-ე მუხლებით

და ა ა დ გ ი ნ ა :

1. შპს „ჯი ემ გრუფი“-ს თბილისის სააპელაციო სასამართლოს სამოქალაქო საქმეთა პალატის 2011 წლის 23 მაისის განჩინების თაობაზე ეცნობოს საჯარო შეტყობინების გზით.
2. 2001 წლის 23 მაისის განჩინების გამოქვეყნება განხორციელდეს სააპელაციო სასამართლოს ვებ გვერდის მეშვეობით.
3. განჩინება არ გასაჩივრდება.

თავმჯდომარე:

ქეთევან კუჭავა

მოსამართლეები:

თამარ ზამბახიძე

თინათინ ეცადაშვილი

თბილისის სააპელაციო სასამართლო
გ ა ნ ჩ ი ნ ე ბ ა
საქართველოს სახელით

საქმე №28/1367-11
“23” მაისი, 2011წ.

თბილისი

სამოქალაქო საქმეთა პალატამ
შემდეგი შემადგენლობით:
ქეთევან კუჭავა (თავმჯდომარე)
მოსამართლეები:
თამარ ზამბახიძე
თინათინ ეცადაშვილი

საქმის განხილვის ფორმა – ზეპირი მოსმენის გარეშე.
განმცხადებელი – შპს „ბიზნეს ცენტრი აღმაშენებელზე“.

მოწინააღმდეგე მხარე – შპს „ჯი ემ გრუფი“

განმცხადებლის მოთხოვნა – საარბიტრაჟო გადაწყვეტილების ცნობა და აღსრულება.

საარბიტრაჟო გადაწყვეტილება, რომლის ცნობასა და აღსრულებას ითხოვს
განმცხადებელი – შპს „დავების განმხილველი ცენტრის“ 2011 წლის 15 მარტის
№309 გადაწყვეტილება.

სასამართლომ გამოარკვია:

შპს „დავების განმხილველი ცენტრის“ 2011 წლის 15 მარტის №309
გადაწყვეტილებით შპს „ბიზნეს ცენტრი აღმაშენებელზე“-ს საარბიტრაჟო პრეტენზია
დაკმაყოფილდა და მოპასუხე შპს „ჯი ემ გრუფს“ მის სასარგებლოდ დაეკისრა
საიჯარო დავალიანების 1440,60 ლარის გადახდა. ასევე დაეკისრა საარბიტრაჟო
მოსაკრებლის 500 ლარისა და იურიდიული მომსახურებისათვის გადახდილი
ჰონორარის 500 ლარის გადახდა.

10.04.2011წ. შპს „ბიზნეს ცენტრი აღმაშენებელზე“-ს წარმომადგენელმა თამარ ნოდამ
განცხადებით მომართა თბილისის სააპელაციო სასამართლოს სამოქალაქო საქმეთა

პალატას, რომლითაც მოითხოვა ზემოაღნიშნული საარბიტრაჟო გადაწყვეტილების ცნობა და აღსრულება.

თბილისის სააპელაციო სასამართლოს სამოქალაქო საქმეთა პალატის 2011 წლის 20 აპრილის განჩინებით შპს „ბიზნეს ცენტრი აღმაშენებელზე“-ს განცხადება მიღებული იქნა განსახილველად. მოწინააღმდეგე მხარეს საჯარო გამოქვეყნების გზით ეცნობა განცხადების განხილვის თაობაზე და განემარტა, რომ „არბიტრაჟის შესახებ“ საქართველოს კანონის 45-ე მუხლის თანახმად, ამ განჩინების გადაცემიდან 3 (სამი) დღის ვადაში თბილისის სააპელაციო სასამართლოს სამოქალაქო საქმეთა პალატაში წარმოედგინა შესაგებელი (მოსაზრებები) საარბიტრაჟო გადაწყვეტილების ცნობისა და აღსრულების შესახებ განცხადებასთან დაკავშირებით, კერძოდ, მიუთითებინა: ხომ არ ხდიდა სადავოდ საარბიტრაჟო შეთანხმების მხარის ქმედუნარიანობას; იმ სამართლებრივი ნორმების მიხედვით, რომლებზედაც მითითებულია საარბიტრაჟო შეთანხმებაში, ხოლო ასეთი მითითების არარსებობისას – საქართველოს კანონმდებლობის თანახმად, ხომ არ არსებობდა საარბიტრაჟო შეთანხმების ბათილობის ან ძალადაკარგულად გამოცხადების საფუძველი; იყო თუ არა სათანადო წესით ინფორმირებული არბიტრის დანიშვნის ან საარბიტრაჟო განხილვის შესახებ ან ხომ არ არსებობდა საპატიო მიზეზი, რის გამოც ვერ მიიღო მონაწილეობა საარბიტრაჟო განხილვაში; ხომ არ არის საარბიტრაჟო გადაწყვეტილება გამოტანილი იმ დავის შესახებ, რომელიც არ იყო გათვალისწინებული საარბიტრაჟო შეთანხმებით ან ხომ არ ეხება ისეთ საკითხს, რომელიც სცილდება საარბიტრაჟო შეთანხმების ფარგლებს; ხომ არ მიაჩნდა, რომ არბიტრაჟის შემადგენლობა ან საარბიტრაჟო წარმოება არ შეესაბამებოდა მხარეთა შეთანხმებას, ხოლო ასეთი შეთანხმების არარსებობისას, „არბიტრაჟის შესახებ“ საქართველოს კანონის მოთხოვნებს; ხომ არ ხდიდა სადავოდ, რომ საარბიტრაჟო გადაწყვეტილება შესულია კანონიერ ძალაში.

შპს „ჯი ემ გრუფს“ წერილობითი მოსაზრებები სასამართლოსათვის არ წარმოუდგენია.

სააპელაციო სასამართლო გაეცნო შუამდგომლობას, საარბიტრაჟო წარმოების მასალებს და მიაჩნია, რომ შუამდგომლობა უნდა დაკმაყოფილდეს შემდეგ გარემოებათა გამო:

საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 356¹²-ე მუხლის პირველი ნაწილის თანახმად არბიტრაჟთან დაკავშირებულ საქმეებს სასამართლო განიხილავს ამ კოდექსით დადგენილი წესებით, ხოლო ამავე მუხლის მეორე ნაწილით არბიტრაჟთან დაკავშირებულ საქმეებს სასამართლო განიხილავს მხოლოდ “არბიტრაჟის შესახებ” საქართველოს კანონით პირდაპირ გათვალისწინებულ შემთხვევებში.

“არბიტრაჟის შესახებ” საქართველოს კანონის 44-ე მუხლის პირველი პუნქტის თანახმად, იმ ქვეყნის მიუხედავად, სადაც გამოტანილ იქნა საარბიტრაჟო გადაწყვეტილება, იგი შესასრულებლად სავალდებულოა და სასამართლოში

წერილობითი შუამდგომლობის წარდგენის შემთხვევაში უნდა აღსრულდეს ამ მუხლისა და ამ კანონის 45-ე მუხლის დებულებათა გათვალისწინებით. საქართველოში გამოტანილ გადაწყვეტილებებთან დაკავშირებით ამ მუხლისა და ამ კანონის 45-ე მუხლების მიზნებისათვის უფლებამოსილ სასამართლოდ ითვლება სააპელაციო სასამართლოები.

სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 356²⁰-ე მუხლის თანახმად, საარბიტრაჟო გადაწყვეტილების ცნობასა და აღსრულებაზე გადაწყვეტილება გამოიტანება დაინტერესებული მხარის მიერ შესაბამისი შუამდგომლობის აღძვრის შემდეგ.

სააპელაციო სასამართლო წარმოდგენილი განცხადებისა და საქმის მასალების საფუძველზე მიიჩნევს, რომ არ არსებობს “არბიტრაჟის შესახებ” საქართველოს კანონის 45-ე მუხლით გათვალისწინებული საარბიტრაჟო გადაწყვეტილების ცნობასა და აღსრულებაზე უარის თქმის საფუძველები, რის გამოც გადაწყვეტილება ცნობილ უნდა იქნეს და დაექვემდებაროს აღსრულებას სრულად.

საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 356²¹-ე მუხლის მე-6 ნაწილის თანახმად, განჩინება საარბიტრაჟო გადაწყვეტილების აღსრულების თაობაზე, საბოლოოა და არ გასაჩივრდება.

სააპელაციო სასამართლომ იხელმძღვანელა საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 53-ე, 356¹²-ე, 356¹³-ე, 356²⁰-ე, 356²¹-ე მუხლებით, “არბიტრაჟის შესახებ” საქართველოს კანონის 44-ე და 45-ე მუხლებით,

დ ა ა დ გ ი ნ ა :

1. შპს „ბიზნეს ცენტრი აღმაშენებელზე“-ს განცხადება საარბიტრაჟო გადაწყვეტილების ცნობისა და აღსრულების შესახებ დაკმაყოფილდეს.

2. ცნობილ იქნეს შპს „დავების განმხილველი ცენტრის“ 2011 წლის 25 მარტის №309 გადაწყვეტილება და დაექვემდებაროს აღსრულებას შემდეგი სახით:

- ა) შპს „ბიზნეს ცენტრი აღმაშენებელზე“-ს საარბიტრაჟო სარჩელი დაკმაყოფილდეს.
- ბ) მოპასუხეს შპს „ჯი ემ გრუფს“ გადასახდელად დაეკისროს საიჯარო დავალიანება 1440,60 ლარის ოდენობით.
- გ) მოპასუხეს მოსარჩელის სასარგებლოდ დაეკისროს შპს „ბიზნეს ცენტრი აღმაშენებელზე“-ს მიერ წინასწარ გადახდილი საარბიტრაჟო მოსაკრებლის

სახით 500 ლარი და იურიდიული მომსახურებისათვის გადახდილი ჰონორარი 500 ლარის ოდენობით.

3. საარბიტრაჟო გადაწყვეტილების აღსრულების მიზნით გაიცეს სააღსრულებო ფურცელი.
4. შპს „ჯი ემ გრუფს“ შპს „ბიზნეს ცენტრი აღმაშენებელზე“-ს სასარგებლოდ დაეკისროს საარბიტრაჟო გადაწყვეტილების ცნობა-აღსრულების განცხადებისათვის გადახდილი სახელმწიფო ბაჟის 300 ლარის ანაზღაურება.
5. განჩინება საბოლოოა და არ გასაჩივრდება.

თავმჯდომარე:

ქეთევან კუჭავა

მოსამართლეები:

თამარ ზამბახიძე

თინათინ ეცადაშვილი